Ηράκλεια Τετράπολις 600 π. Χ.;

Η Τετράπολις ήταν μια εξ Ιωνικών αποικιών
τα οποία η Ηράκλεια έστειλε το όνομα L'abbé Bel. Διε-
βεβαίωσε η Τετραπολίτης δεν αδικούσε ως σαν
ήθελε μας ευδώσει παράδοσις η αποδίδε το όνομα
αυτή η Τετράπολις και εξ ενός μόνου σφάλματος
φαίνου. Διότι όμως δεν συμφωνεί με την κατα-
σκευήν τα Ιωνικά χρόνια της π. 15 π. 24
όχι ανάγε την ιδίαν αυτής η το α' έτος της
XLV^ης ολυμπιάδος περίπου 600 έτη π. Χ.
Ο Raoul-Rochette εν τη ιστορία τα στρατιω-
τικών αποικιών (Hist. des Colonies
παραδέχεται λόγους κατά χρόνια τα Τετράπολις
(Quaest. Graec. T. B. σ. 249) ενώ μόνον παρατηρεί
ενώ τα Διό (v. 713-714) ότι Ιωνικοί κατοικοί
οι πρώτοι οικισταί της Τετράπολις. Αυτή η γνώμη
επιβεβαιώθηκε κάπως από τα νομίσματα σκευα-
σθέντα υπό Pellerin (Recueil de Med des Peu-
ples et des Villes T. A' σ. 220 Pl. XXXV αριθ. 11 και
υπό Eckhel (Doct. Num Vetet T. B σ. 79) ο οποίος
έσχε τα Κορινθίου στρατηγείου αποφασι-
σών. Τα δε τα Ηρακλείου νομίσματα επι τρα-
χήλου νεκροκεφαλή ζωήν της τόξου έρχονται εν ε-
πιμερώσει της υπό τα Δημήτριο Μαρκιανόν

Dict. Numism.
Al. Boutkowski
σ. 1637-8
κυκλοφορούσης
ότι Ιωνίων
αποικιών.

Ηραίσχα Τσερίνδα

(Βιβ. XXII κεφ. 8) αναφέρεται ενδεχομένως εδώ
δ' όπου διαλαμβάνει ο Ηραίσχος περί ενός μήθος.
Σε ένα χρόνο τοβρεσκεύεται ο Γεωγράφος ένα ω-
ραίο χάρτη Τσερίνδα οι Ηραίσχειαν η αργότερα
Ηραίσχαν Τσερίνδα ή Ηραίσχαν στη Φρά-
κη (Πλιν Βιβ. III κεφ. 2 Στράβων βιβ. Β κεφ. 61
Σκυλαξ. περ. εκτ. Βιβ. VI κεφ. 7) Κατά φήμη
σχεδιάζει το όνομα Τσερίνδα. Δεν ήταν
για την βασιλίσσα Τσερίνη (251-268 π.Χ) ως φαί-
νεται τα νομίσματα της φέρουν τροπαιοφόρον
Θεάν [illegible] με το όνομα Ηρα-
κλεία.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ηράκλεια Πόντου (αρχ. Χ.)

Διστ. Νομίσμ. Μ. Βασιλειάδη σ. 163 ἑξ.

Ἐπιγραφαὶ περὶ ἱδρύσεως ἀποικίας.

«§ 4. Πόντος ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ σατραπεῖα τῆς ἀνατολικῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Δαρείου Α΄ (521-485 π.Χ.). Βεβαίως ὁ Πόντος ἦταν ἡ σατραπεία τοῦ Μιθριδάτη τοῦ Ἀριοβαρζάνη ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἡ ἀνατολικὴ παραλία τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἀπὸ τὸν Ἅλυ ποταμὸ μέχρι τὸν Φᾶσι ἀποτελοῦσε τὴν 13η σατραπεία τοῦ Ἡροδότου (Ἱστορίαι βιβλ. Γ΄ κεφ. 90 § 4). Ἡ σατραπεία αὐτὴ ἀπέδιδε φόρο 360 ταλάντων ἀργυρίου ἢ 400 ταλάντων κατὰ τὸν Στράβωνα (ΙΒ΄ 3, 19). Ἡ ἀποικία τῆς Ἡρακλείας ἱδρύθηκε τὸ 560 π.Χ. περίπου ἀπὸ τοὺς Μεγαρεῖς καὶ Βοιωτοὺς ἀποίκους. Ὁ Rayet-Rochette ὅμως θεωρεῖ ὅτι ἡ ἵδρυση τῆς ἀποικίας ἔγινε ἀργότερα (Ἀρχαιολογικὴ ἐπιθεώρηση τόμ. 2ος σελ. 289) ἐπειδὴ ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἡράκλεια κατοικήθηκε ἀπὸ τοὺς Μεγαρεῖς καὶ Βοιωτοὺς μετὰ τὴν ἅλωση τῆς Σινώπης (Quaest. Graec. T. B. σ. 30) ἐπειδὴ ἡ Σινώπη ἁλώθηκε τὸ 514 (V. 713-714) ὅτε βασιλεὺς ἦταν ὁ Δαρεῖος οἱ πρῶτοι ἀποίκοι ἦταν Πέρσαι. Ἀλλὰ ἡ γνώμη αὐτὴ ἐπιβεβαιώθηκε ἀπὸ τὴν νομισματικὴ ἀνακάλυψη νέου Pellerin (Recueil de Med. des Rois et des Villes T. Β΄ σ. 220 Pl. XXXV ἀριθμὸς 1) καὶ νέου Eckhel (Doct. Num. Vetr. T. Β΄ σ. 79) ὁ ὁποῖος ἔφερε ἐπιγραφὴν ἀποδεικνύουσαν τὴν ἵδρυση τῆς ἀποικίας ἀπὸ τοὺς Μεγαρεῖς καὶ Βοιωτούς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ